

РЕШЕНИЕ

№ 6463

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5869** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, представлявано от В. Д. Д. – С. и Вигинтас Ш., срещу заповед № 453 от 27.04.2023г. на председателя на Комисия за защита на потребителите /КЗП/.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в нарушение с нормите на материалния и процесуален закон, целта на закона, както и при противоречие в принципа за съразмерност по чл.6 от АПК. Изложено е, че не е осъществен фактическият състав на посоченото в заповедта нарушение, защото не били налице всички кумулативни предпоставки. Неправилно било установено наличие на нелоялна търговска практика въз основа на проверка само в един магазин на Б.. Погрешно било възприето от проверяващите, че поставените изображения на плодове и зеленчуци в магазин № 405 представляват реклама на конкретен продукт включително с оглед неговия произход. Всички предлагани плодове и зеленчуци съдържали информация за произхода на артикула в съответствие с нормативните изисквания в поставени до продуктите етикети, или респ. на опаковката. Изображенията за кампанията Б. Градини, които съдържали изричен надпис „BILLA градини“, били насочващи и само част от визиите на плодове и зеленчуци, поставени над зоната за плодове и зеленчуци. Така наречените визиции на проекта Б. Градини съдържали изричен надпис „търси знака BILLA градини. Продуктите са само част от сезонен асортимент в ограничени количества“. Ответникът не е отчел обстоятелството, че изборът на мястото на

поставяне на визиите не представлява насочване към определен произход на продуктите под тях. Това представлявало интериорно решение, подходящо за зоната предвид на това, че в сектор „Плодове и зеленчуци“ голяма част от артикулите били разположени на щендери в свободната част на търговската зала, а останалите са долепени до стени. Подобен подход, чрез използване на различни визии, фотографии и др. бил широко разпространен и използван от търговците, с цел създаване на по-приятна атмосфера на клиентите. Средният потребител не можел да се заблуди от наличието на общи стилизирани визии на различните видове плодове и зеленчуци, тъй като всеки продаван артикул разполагал с етикет, на който по недвусмислен начин е индикиран какъв е неговият произход. Посочва се още, че не е било отчетено, че не е налице поведение от страна на търговеца, насочено към насърчаване продажбата на конкретните продукти; неправилно е било преценено, че общи стилизирани визии не представляват насочване към това, че под тях са разположени артикули с български произход; не е било взето предвид, че средният потребител не може да се заблуди, защото на всеки продукт има етикет с означение на неговия произход. Заповедта била издадена след като твърдяната нелоялна търговска практика е преустановена, а наложената ПАМ се явявала непропорционална на извършеното нарушение.

Ответникът – председателя на Комисия за защита на потребителите, чрез процесуален представител юрк. Е. А. оспорва жалбата. По същество на спора се сочат доводи за нейната неоснователност, недоказаност и законосъобразност на постановения акт. Излага се, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, при съблюдаване на реда за провеждане на административното производство и в съответствие с нормата на материалния закон. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение поради липса на фактическа и правна сложност на делото.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в процеса и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по повод извършена на 23.02.2023г. проверка в магазин „Б.“ № 405, намиращ се в [населено място], [улица], за резултатите от която е съставен констативен протокол № К- 2737145/23.02.2023г., подписан от В. П. Л., старши инспектор КЗП, РД – [населено място] и Д. С. К., мл. инспектор в КЗП, РД - [населено място]. Установено е, че в сектора за плодове и зеленчуци, пред всеки вид плод или зеленчук е поставен етикет от търговеца с информация за вид продукт, цена в български лева, на килограм, клас, страна на произход. В сектора, където са изложени плодовете и зеленчуците, е поставена рекламна табела с текст „Български плодове и зеленчуци отгледани по специална програма за намаляване на пестицидите Б. Градини“. На рафтовете под рекламната табела са поставени следните зеленчуци: 1. краставици с отбелязана на етикета на търговеца страна на произход Гърция; 2. броколи с отбелязана на етикета на търговеца страна на произход Испания, а на етиката на производителя - Италия; 3. пиперки „С.“ с отбелязана на етикета на търговеца страна на произход Турция; 4. пиперки „К.“ с отбелязана на етикета на търговеца страна на произход Турция; 5. домати червени с отбелязана на етикета на търговеца страна на произход Турция; 6.

тиквички с отбелязана на етиката на търговеца страна на произход - Турция. Протоколът за проверка е подписан от служителите на КЗП и Г. К. Г., представител на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Към протокола е приложен снимков материал.

Със становище, получено в КЗП на 02.03.2023г., „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е представило в хода на производството следните писмени доказателства: протокол за приемане стока 24.02.2023г. по доставка № 38/302384; международна товарителница (CMR) за доставка на стоки; протокол за приемане стока 24.02.2023г. по доставка № 38/302845; международна товарителница (CMR) за доставка на стоки на 24.02.2023г.; стокова разписка от 23.02.2023г.; сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за пресни плодове и зеленчуци, издаден на 23.02.2023г.; международна товарителница (CMR) за доставка на стоки на 24.02.2023г.; стокова разписка № 111 от 26.02.2023г.; декларация за съответствие от „ЗС К. Учителски и СИЕ“ Д. от 26.02.2023г.; стокова разписка № 775/26.02.2023г.; декларация от „ОНУР 2009“ ЕООД от 26.02.2023г.; стокова разписка № 774/25.02.2023г.; декларация от „ОНУР 2009“ ЕООД от 25.02.2023г.; декларации за съответствие от „ЗС К. Учителски и СИЕ“ Д. от 24.02.2023г., от 25.02.2023г. и от 26.02.2023г.

Изготвена е докладна записка с изх. № Ц-02-544/31.03.2023г. от И. А., гл. директор на дирекция „Контрол на пазара“ на КЗП, съгласно която в следствие на извършената проверка и представените от търговеца документи за произход на продуктите: краставици с цена за кг. - 6,49 лв.; броколи- цена 4,99 лв.; пиперки „К.“ червени с цена за килограм 6,99 лв.; домати червени с цена за килограм 4,99 лв.; тиквички с цена за килограм 4,99 лв., всички зеленчуци са с произход извън България. Направен е извод, че търговецът е предоставил заблуждаваща информация на потребителите, които биха могли да вземат неправилно търговско решение, което не биха взели без използването на посочената търговска практика, тоест нарушени са разпоредбите на чл. 68д, предл. 1 във вр. чл. 68г, ал.4 във вр. чл. 68в от ЗЗП.

Преписката е докладвана, обсъдена е на заседание на КЗП на 07.04.2023г. и с обикновено мнозинство от членовете на КЗП е взето решение, че е налице заблуждаваща нелоялна практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл.1 във вр. чл.68г, ал.4 във вр. чл. 68в от ЗЗП от страна на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (съставен протокол № 14/07.04.2023г.).

Административното производство е приключило с издаване на заповед № 453 от 27.04.2023 г. на председателя на КЗП, с която на основание чл. 68д, ал.1, предл.1 във вр. чл.68г, ал.4 във вр. чл. 68в от ЗЗП е забранено на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно: да предоставя невярна и подвеждаща информация относно произхода на стоките /включително и краставици клас I, броколи, пиперки „К.“, червени домати и тиквички/ чрез етикет, поставен в непосредствена близост до стоката в магазин Б. № 405.

В мотивната част на акта е прието, че „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД предоставя на потребителите невярна и подвеждаща информация по отношение на произхода на стоките, като в търговската зала се представят за български чрез голяма рекламна табела, поставена над стоките, а същите са с произход Гърция, Испания и Турция, което се удостоверява от представени документи за произход на стоката, както и чрез поставените табелки в непосредствена близост до предлаганите от търговеца зеленчуци.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от 17.05.2023г.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от жалбоподателя и на всички основания по чл.146 АПК, преценява следното:

На първо място, актът е постановен от компетентен орган по чл. 68л, ал.1 ЗЗП, съгласно който, когато КЗП, установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

На второ място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Обосновано е посочено действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално съществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес.

На трето място, мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/- чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството, за него той е бил уведомен и са изискани писмени обяснения и доказателства. В случай, че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

На четвърто място, спорът между страните се свежда до приложението на нормите на

материалния закон- чл.146, т.4 от АПК.

Легалното определение на понятието „търговска практика“ се съдържа в § 13, т.23 от ДР на ЗЗП, съгласно която норма това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Съгласно чл.68д, ал.1 ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Според дефиницията по § 13, т.31 от ДР на ЗЗП - „търговско решение“ е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпорежи с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не.

Съгласно т. 18 от Преамбюла на Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар, средният потребител е сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив, като отчита обществените, културни и лингвистични фактори.

По същество, спорът свежда до това дали ли е заблуждаваща нелоялна търговска практика прилагана в дейността на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, предвид обстоятелството, че в магазин в секцията за продажба на плодове и зеленчуци, същите са поставени под табела с рекламни надписи „Български плодове и зеленчуци“, като на етикета на всеки от хранителните продукти е указана страната на произход, която не е България. Съгласно визираното в хипотезата на чл.68г, ал.1 и ал.4 ЗЗП, практиката от страна на търговец към потребител е нелоялна (включително и заблуждаваща), ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга.

С оспорената заповед на председателя на КЗП е приложена принудителна административна мярка /ПАМ/, която по своята правна същност е акт на държавно управление от категорията на индивидуалните административни актове и следва да бъде подчинен на принципа на законност, както по отношение на издаването му, така и на изпълнението му. В случая, наложената мярка е от категорията на преустановителните ПАМ, и като такава има за цел да прекрати продължаването на едно неправомерно деяние, чието извършване е започнало, но не е приключило до момента на прилагане на мярката.

В случая мярката е приложена във връзка с констатирано от контролните органи нарушение на чл. 68в, във вр. чл. 68г, ал.4, във вр. с чл. 68д, ал.1, пр.1 от ЗЗП (търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща). Елементите от фактическия състав на правонарушението са: правонарушителят следва да е търговец (§ 13, т.2 от ЗЗП); да е

налице търговска практика (по смисъла на §13, т.23 от ЗЗП); предлаганата на потребителя информация да е невярна; да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което без нея средният потребител не би взел.

Жалбоподателят „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД осъществява търговска дейност, изразяваща се в продажба на дребно с хранителни и нехранителни стоки във верига магазини „Б.“, разположени в цялата страна.

В магазин „Б.“ № 405, находящ се в [населено място], е установено, че в сектор „Плодове и зеленчуци“ е разположена табела с рекламни надпис „Български плодове и зеленчуци, отгледани по специална програма за намаляване на пестицидите, VILLA градини, от българското по- хубаво няма“. Под рекламната табела са разположени краставици, броколи, пиперки „С.“, пиперки „К.“, домати - червени и тиквички, както е видно и от снимковия материал (л. 37 – лице и гръб по делото), приложен към констативния протокол. В близост до всеки вид зеленчуци е поставена табелка, на която е изписана страната на произход на съответния хранителен продукт, както и друга информация. При проверката от служителите на КЗП е установено, че всички зеленчуци са произведени в държави различни от България, а именно: Гърция, Турция, Испания и Италия. От дружеството е изискана и представена информация относно произхода на стоките, приложени са стокови разписки, сертификати за съответствие с пазарните стандарти, декларации за съответствие и изискванията за качество и контрол от доставчици, както и товарителници. Всички те са издадени след датата на извършване на проверката в магазин 405 „Б.“, находящ се в [населено място], като касаят зеленчуци също произведени извън България. Така установената търговска практика е заблуждаваща, тъй като рекламната табела е разположена непосредствено над зеленчуците (краставици, броколи, пиперки „С.“, пиперки „К.“, червени домати и тиквички, всички с произход от държави различни от България) и указва: „Български плодове и зеленчуци“, т.е. съдържа невярна информация. Логично средният потребител би възприел тази табела като указателна по отношение на произхода на зеленчуците изложени под нея. В чл.68д, ал.2, т.2 от ЗЗП е посочено, че сред основните характеристики на стоката или услугата е произходът, по отношение на който законодателят е преценил, че не следва да се упражняват нелоялни търговски практики и способности за продажба. При формиране на решение за закупуване на точно определени хранителни продукти и особено на плодове и зеленчуци един от първите и най – съществени фактори, което определят избора са произходът и цената.

В случая обстоятелството, че под табелата указваща български произход

(л.37 от делото – лице и гръб), са подредени само зеленчуци, които традиционно се отглеждат в България, допълнително благоприятства за създаване на погрешно впечатление в потребителя относно това къде са произведени продуктите. Съдът намира за фактически невярно и подвеждащо възражението на жалбоподателя, че потребителят не би могъл да се заблуди относно българския произход на зеленчуците, предвид обстоятелството, че под табелата били разположени цитрусови плодове, ананаси, банани и други, които не могат да бъдат отглеждани в България. С жалбата е представена и снимка от сектор с плодове и зеленчуци в магазин Б. / л. 15 от делото/, която обаче при сравнение със снимковия материал, приложен към констативен протокол № К-2737145/23.02.2023г., показва пълно несъвпадение. На тази снимка се съдържат съвсем различни плодове, което води до извод, че тя или касае друг магазин, или снимката е направена в същия магазин, но в друг период, тоест е неотнормима към спора. От друга страна снимковият материал, приложен към протокола за проверка, не е оспорен от жалбоподателя, съответства на описанието в протокола, който от своя страна е подписан без възражения от представител на жалбоподателя. Установените факти не са оспорени от жалбоподателя, нито в административната, нито в съдебната фаза на производството, поради което се приемат за безспорно настъпили.

Не на последно място съдът приема, че наличието на етикети, които указват чуждестранния произход на зеленчуците, не се отразява върху обстоятелството, че рекламната табела с надпис „български плодове и зеленчуци“, поставена от жалбоподателя, представя невярна и следователно подвеждаща информация относно произхода на продаваните стоки. Несъмнено голямата рекламна табела би привлякла вниманието на средния потребител, разполагането ѝ над зеленчуците би довело до заключението, че указва произхода именно на тези продукти. При това положение и липсата на обстоятелства, които да го накарат да се усъмни в коректността на предоставената от продавача информация, няма причина поради която средният потребител да сверява допълнително вече възприетата информация за произход на стоката от табелата с тази на етикета.

Съдът намира, че визираната търговска практика може да повлияе за вземането на търговско решение от страна на средния потребител и икономическия му избор е могъл да бъде друг без използването ѝ. Не на последно място прилаганата от жалбоподателя практика води или може да доведе и до вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването ѝ, тъй като променя или е в

състояние да повлияе съществено върху неговото поведение. Разпоредбата на § 13, т. 25 от ДР на ЗЗП гласи, че „Съществено изменение на икономическото поведение на потребителите“ е използването на търговска практика, която намалява значително способността на потребителя да вземе информирано решение, което води до вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на тази търговска практика. Въвеждайки клиента в заблуждение относно произхода на стоката, търговецът влияе върху търговското решение на потребителите да закупят именно тази стока и то от този търговец.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не би могло да се установи наличието на забранена търговска практика при проверка само в един филиал на търговеца. Съдът възприема изцяло и се позовава на мотивите в Решение на Съда от 16 април 2015 година по дело C-388/13, както следва: „действително, нито определенията, съдържащи се в член 2, букви в) и г), член 3, параграф 1, както и член 6, параграф 1 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвет (Директивата за нелоялни търговски практики), нито същата, разглеждана в нейната цялост, съдържат указание за това, че изхождащото от търговеца действие или бездействие трябва да бъде повтарящо се или да засяга повече от един потребител /т. 42/. С оглед обаче на загрижеността за закрилата на потребителя, която е в основата на посочената директива, тези разпоредби не могат да се тълкуват като налагащи условия от този вид, дори и да не ги обявяват изрично (вж. в този смисъл решение CHS Tour S., C435/11, EU:C:2013:574, т. 43). В. поддържаната от U. теза, че изолирано поведение от страна на търговец, което е засегнало само един потребител, не може да се приеме за съставляващо „практика“ по смисъла на Директивата за нелоялни търговски практики, би била от естество да породи сериозни неудобства /т. 44/. На първо място, тази Директива не определя никакъв праг, изразен в честота или в брой засегнати потребители, отвъд който едно действие или бездействие попада в приложното поле на същата, така че защитаваната от U. теза не е съвместима с принципа на правна сигурност /т. 45/. На второ място, тази теза предполага, че потребителят носи тежестта да докаже, че други частноправни субекти са били увредени от същия оператор, макар

фактически да е изключително трудно да се представи такова доказателство /т. 46/.“ Следва да се припомни при това, че Директивата за нелоялни търговски практики има за цел постигането на високо ниво на защита на потребителите чрез цялостна хармонизация на правилата относно нелоялните търговски практики (вж. по-конкретно решения Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag, C540/08, EU:C:2010:660, т. 27, Citroln Belux, C265/12, EU:C:2013:498, т. 20, CHS Tour S., C435/11, EU:C:2013:574, т. 47 и Zentrale zur Bekmpfung unlauteren Wettbewerbs, C59/12, EU:C:2013:634, т. 34).

Правилно и обосновано е съображението на председателя на КЗП, че е налице заблуждаваща нелоялна търговска практика, тъй като дружеството предоставя невярна информация, с която заблуждава потребителите относно произхода на предлаганите за продажба стоки в нарушение на чл. 68г, ал. 4, вр. чл. 68д, ал. 1, пр. 1-во от ЗЗП. В тази посока е и съдебната практика по сходни, макар и неидентични спорове – виж. Решение № 4244/28.07.2020г. по адм. дело № 2370/2020г. на АССГ, потвърдено с Решение № 2904/04.03.2021г. по адм. дело № 9126/2020г. на ВАС на РБ, Решение № 1045/28.08.2023г. по дам. дело № 764/2023г. на АССО.

Наложената със **заповед № 453 от 27.04.2023г.** на председателя на КЗП ПАМ съответства и на целта на закона, формулирана в чл.68б във връзка с чл. 1, ал. 2, т. 3 от ЗЗП, а именно: да осигури защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

При определянето и прилагането на преустановителната ПАМ е спазен принципа за съразмерност, регламентиран в чл. 6 от АПК. С оглед установените фактически обстоятелства, наложената мярка се явява пропорционална спрямо желания резултат, а посочените в заповедта основания са относими към целите на генералната превенция, при което изборът на наложеното на търговеца ограничение е съответен на критериите по чл. 6, ал. 2 - 4 АПК.

В заключение, съдът приема, че **заповед № 453 от 27.04.2023г.** на председателя на КЗП е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдена. При прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170, ал.1 АПК, ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с

издаването му неблагоприятни правни последици за „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, като се дължи юрисконсултско възнаграждение, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 /сто/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД срещу *заповед № 453 от 27.04.2023г.* на председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „БИЛЛА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „Т.“, [улица], представлявано от В. Д. Д. – С. и Вигинтас Ш., да заплати на Комисия за защита на потребителите с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: